

naturligt, at denne skat svares til den kommune, hvor hun da har ophold uafhængig af, til hvilken kommune manden er skattepligtig for samme tidsrum, jfr. herved den foreslåede bestemmelse i § 8 a, stk. 3.

Den nye bestemmelse i § 8 a, stk. 4, tager sigte på den situation, at hustruen er særskilt ansat for et tidsrum, for hvilket manden ikke er skattepligtig her til landet. Det foreslås, at hendes skat i dette tilfælde skal svares til den kommune, der efter de for selvstændigt skattepligtige personer gældende regler ville være hendes skattekommune.

Bestemmelsen i § 8 a, stk. 5, står i forbindelse med den foreslåede nye bestemmelse i ligningslovens § 2 C, stk. 3, hvorefter den efterlevende ægtefælle, når hustruen har været særskilt ansat, kan kræve, at de for ægtefællerne foretagne skatteansættelser opretholdes med virkning for det eller de efter dødsfaldet følgende kvartaler af det skatteår, hvori dødsfaldet har fundet sted. Da den skat, der vil følge af opretholdelsen af afdødes skatteansættelse for nævnte kvartaler, må betragtes som en den efterlevende påhvilende skat, synes det naturligt, at denne skat tilfalder den kommune, der i øvrigt er berettiget til den efterlevendes skattebidrag. Afgår manden ved døden i et af skatteårets tre første kvartaler, og bringes den foreslåede særlige bestemmelse i ligningslovens § 2 C, stk. 3, i anvendelse, vil det følge af bestemmelsen i § 8 a, stk. 5, at ikke alene den enke på grundlag af den for hende opretholdte ansættelse påhvilende opholdskommuneskat, men også den hende på grundlag af den for manden opretholdte ansættelse påhvilende opholdskommuneskat for det eller de efter dødsfaldet følgende kvartaler af skatteåret skal svares til den kommune, hvortil hun efter de sædvanlige regler er opholdskommuneskattepligtig for nævnte kvartaler. Har enken i et eller flere af disse kvartaler skattepligtigt ophold i en anden kommune end den, der var skattekommune for manden, skal således den kommuneskat, der følger af opretholdelsen af den for ham foretagne skatteansættelse udover det efter dødsfaldet følgende kvartalsskifte, beregnes i overensstemmelse med de for enkens opholdskommune gældende regler på samme måde som hendes egen kommuneskat.

Til nr. 3-7.

Disse ændringer er alle af redaktionel karakter.

Til nr. 8-10.

Efter de bestående regler er skatteyderen (manden) i første række ansvarlig for skattens betaling. Betaler han ikke rettidigt, kan skatten søges inddrevet hos ham ved udpantning eller løntilbageholdelse, og der påhviler alene hustruen en subsidiær hæftelse for skattens betaling. De herom gældende regler, der er fælles for stats- og kommuneskatten, indeholdes i kommuneskatteovens §§ 40 og 42. Herefter kan mandens skat i første række indrives ved løntilbageholdelse hos hans arbejdsgiver med indtil 25 pct. af lønnen eller ved udpantning hos ham selv. Først når udpantning hos ham forgæves er forsøgt, kan hans skat indrives ved udpantning hos hustruen eller ved løntilbageholdelse hos hendes arbejdsgiver. Ved denne løntilbageholdelse må der højst tages 20 pct. af hver lønudbetaling.

En tilpasning af en ordning med særskilt ansættelse af visse hustruer til det bestående hæftelses- og inddrivelsessystem foreslås foretaget på den måde, at der pålægges den særskilt ansatte hustru og manden principal hæftelse for den skat, der er pålignet hver af dem. Betales den pålignede skat ikke, kan der hos vedkommende ægtefælle foretages udpantning eller løntilbageholdelse herfor. Er udpantning forgæves forsøgt hos den ene ægtefælle for den denne påhvilende skat, skal skatten subsidiært kunne indrives hos den anden ved udpantning eller løntilbageholdelse. Man har fundet det naturligt at foreslå, at maksimumsprocenten for løntilbageholdelse i disse tilfælde fastsættes til 25, hvadenten der er tale om tilbageholdelse i mandens eller hustruens løn, hvadenten det drejer sig om tilbageholdelse for egne eller ægtefælles skatter, og uanset om manden eller hustruen i det konkrete tilfælde står som forsørger ved statsskattens beregning. Dette betyder en mindre skærpelse af reglen om hustruens subsidiære ansvar for betalingen af mandens skat, idet den nugældende maksimumsprocent for løntilbageholdelse i dette tilfælde som ovenfor anført udgør 20.

Det vil, således som det allerede efter de gældende regler er tilfældet for hustruens subsidiære hæftelse for mandens skat, under alle omstændigheder være en forudsætning for en ægtefælles subsidiære hæftelse for den anden ægtefælles skat, at ægtefællerne samlever på inddrivelsestidspunktet.